

ПРОЕКТ
доопрацьований (реєстраційний № 3812)

вноситься народним депутатом України

Устенко О.О.
(посвідчення № 83)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про зайнятість населення» щодо стимулювання створення нових робочих місць суб'єктами малого підприємництва

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Закону України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243) такі зміни:

1) доповнити частину 1 статті 1 пунктом 21-1 такого змісту:

«21)¹ Стажування на суб'єктах малого підприємництва - набуття особою практичного досвіду виконання виробничих завдань і обов'язків на новому робочому місці та перевірки і встановлення відповідності роботи, що проводиться до початку працевлаштування особи під безпосереднім керівництвом працівника суб'єкта малого підприємництва та/або самого суб'єкта малого підприємництва на умовах, визначених договором про стажування».

2) доповнити частину 2 статті 22 пунктом 22 такого змісту:

«22) реєструють договори про стажування на суб'єктах малого підприємництва.»

3) доповнити статтею 27-1 такого змісту:

«Стаття 27¹. Особливості стажування громадян з метою працевлаштування на суб'єктах малого підприємництва

1. Суб'єкти малого підприємництва можуть проводити стажування осіб до початку їх працевлаштування на умовах, визначених договором про стажування.

2. Порядок укладення договору про стажування та типову форму договору затверджує Кабінет Міністрів України. Відповідний договір реєструється територіальними органами центрального органу виконавчої

влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

3. Початок та закінчення проходження стажування особи на суб'єктах малого підприємництва оформляється наказом суб'єкта малого підприємництва.

4. На правовідносини щодо стажування осіб на суб'єктах малого підприємництва поширюється законодавство про працю, окрім вимоги, встановленої частиною 3 статті 24 Кодексу законів про працю України.

5. Строк стажування при прийнятті на роботу, не може перевищувати одного календарного місяця. При цьому в договорі про стажування може бути встановлена менша норма тривалості робочого часу, ніж передбачено Кодексом законів про працю.

До строку стажування не зараховуються дні, коли працівник фактично не працював, незалежно від причини.

6. Оплата праці за час стажування встановлюється у договорі про стажування та не може бути нижче розміру мінімальної заробітної плати.

7. В разі успішного проходження стажування суб'єкт малого підприємництва зобов'язаний працевлаштувати особу, що пройшла таке стажування, у встановленому законодавством порядку.

8. У разі встановлення невідповідності особи, що проходить стажування виконуваний роботі, суб'єкт малого підприємництва має право розірвати договір про стажування з такою особою, письмово попередивши її про це за три дні. При цьому суб'єкт малого підприємництва зобов'язаний видати довідку із обґрунтуванням критеріїв невідповідності запропонованій роботі.

9. Забороняється проходження повторного стажування особи на тому ж самому суб'єкті малого підприємництва.

10. Єдиний внесок нараховується на суму нарахованої кожній застрахованій особі, що проходить стажування, заробітної плати за фактично відпрацьований час відповідно до чинного законодавства.»

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: УСТЕНКО ОЛЕКСІЙ ОЛЕГОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000B45E3E0030247F01
Дійсний до: 28.04.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 83д9/1-2021/4475 від 11.01.2021

314464